

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 69

Liefde voor de waarheid

De apostel Johannes verklaarde tegenover de 'geliefde Gajus', dat hij zich 'zeer verblijdde, als er broeders kwamen en van uw waarheid een goed getuigenis gaven, zoals jij dan ook in de waarheid wandelt' en op deze woorden liet hij nog een veel krachtiger uitspraak volgen: 'Groter blijdschap ken ik niet, dan dat ik hoor, dat mijn kinderen in de waarheid wandelen.' (III Joh. 3,4).

Deze woorden geven ongetwijfeld uitdrukking aan de gedachten van de apostel Johannes, maar we geloven ook dat Johannes door goddelijke inspiratie schreef en alleen dingen zei die God hem wilde laten zeggen, zodat hij in deze woorden ook de gedachten van God tot uitdrukking heeft gebracht. Daarom zien we hier, klip en klaar, dat God geen groter blijdschap kent dan te horen dat Zijn kinderen in de waarheid wandelen. Kan de lezer dat aanvaarden? Gelooft hij het ook? Of heeft hij de populaire gedachte aanvaard dat er veel andere dingen zijn die God meer verblijden dan dat de gelovige in Jezus Christus in de waarheid wandelt die Hij heeft gegeven?

Er staat geschreven en we geloven dat ook, dat er vreugde in de hemel is over een zondaar die zich bekeert (Luc. 15:7), maar we moeten ook geloven dat dit niet Gods grootste blijdschap is. Hij heeft iets anders gezegd en ons geloof neemt toe als we Hem op Zijn Woord nemen en onze gedachten en houding daarmee in overeenstemming brengen.

De woorden die we in de derde brief van Johannes vinden, zouden genoeg moeten zijn om het belang van de waarheid in Gods ogen vast te stellen en de lezer moet toegeven dat wat zo belangrijk is voor God net zo belangrijk voor hem zou moeten zijn. Bovendien wordt in bijna elk

boek in de Bijbel wel iets gevonden dat het belang van de waarheid in Gods ogen benadrukt. We zullen bij een aantal voorbeelden stilstaan uit de profetie van Jeremia.

Toen het kleine koninkrijk Juda te maken kreeg met een dreigende invasie door sterke machten die zonder meer zou leiden tot hun nederlaag en gevangenschap, sprak God tot Jeremia: 'Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en verneemt, en zoekt op haar straten, of gij iemand vindt, of er één is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar genadig zijn' (Jer. 5:1, St.Vert.).

Denk hier eens over na – slechts één mens die de waarheid zoekt zou voldoende reden voor Yahweh zijn om het land en de stad genadig te zijn en te behoeden voor de invasie en een zekere ondergang. Hieruit leren we niet alleen het belang van de waarheid, maar ook het belang van één mens die haar zoekt. Deze zou het ene korreltje zout zijn dat het land zou redden. Het lijkt tragisch dat er niemand in Jeruzalem gevonden kon worden, die naar voren kon stappen en zeggen: 'Heer, ik ben zwak en onbetekenend, maar ik heb mijn hele leven ijverig gezocht naar Uw waarheid.' Maar zo iemand kon in Jeruzalem niet gevonden worden. Dat doet ons afvragen hoeveel steden er tegenwoordig in de wereld zijn die zo iemand zouden kunnen vinden en naar voren brengen.

We leven in een tijd waarin de mensen hun oren van de waarheid hebben afgekeerd en naar verdichtsels hebben gekeerd (II Tim. 4:3,4). Zij halen zich tal van leraren bijeen die precies zullen vertellen wat zij graag willen horen. Zij zijn zoals Jeremia over de mannen van Juda zei: 'Zij spannen hun tong als hun boog tot leugen; zij worden geweldig in het land, doch niet tot waarheid; want zij gaan voort van boosheid tot boosheid, maar Mij kennen zij niet, spreekt de HEERE' (Jer. 9:3, St.Vert.).

De volkomen afwezigheid van mannen in Jeruzalem die zochten naar de waarheid, bracht Jeremia ertoe gekweld uit te roepen: 'O HEERE! zien Uw ogen niet naar waarheid?' (Jer. 5:3, St.Vert.). Hierop kan slechts één antwoord zijn – de ogen van God zien absoluut wél naar waarheid. Hij wil zien wat de mensen ermee doen, hoe zij ermee omgaan en wat zij voor hen betekent. 'Zijn ogen slaan gade, zijn blikken doorvorsen de mensenkinderen' (Ps. 11:4). Wat voor vreugde kan het God dan geven als zangers steeds maar weer dezelfde leugen herhalen die een of andere domme dichter in een lied heeft verwerkt – een lied dat niet gezongen wordt omdat het één of andere Bijbelse waarheid verkondigt, maar omdat het zo populair is onder de mensen. Kan God vreugde vinden als ze zingen dat ze 'alleen naar de tuin' zijn gegaan en dat ze daar met Hem hebben gewandeld en met Hem hebben

gesproken en dat Hij hen heeft verteld dat zij Hem toebehoorden, zoals een populair lied zegt. Zij weten het en ik weet het, dat dit nooit heeft plaatsgevonden, maar aangezien zij sentiment en verlangen plaatsen boven de waarheid, zingen zij het toch steeds weer opnieuw.

Wat we tot nu toe hebben gezegd, brengt ons meteen bij de meest beroemde vraag die ooit is gesteld, namelijk van Pilatus aan de Here Jezus Christus: 'Wat is waarheid?' Het is bijna niet mogelijk deze vraag te lezen zonder de moedeloze en sceptische toon op te merken van iemand die ervan overtuigd is geraakt dat er niet zoiets bestaat als de waarheid. Hij wachtte niet eens op een antwoord. Hij heeft het gesprek meteen afgebroken nadat hij deze vraag had gesteld en hij heeft zich afgewend.

Op dat moment was de Waarheid heel dicht bij hem en stond letterlijk voor zijn neus. Als hij op een antwoord had gewacht, zou hij haar hebben ontdekt. Als hij de vraag als eerlijk vorser zou hebben gesteld, als liefhebber van de waarheid, had de Heer misschien in zijn bijzijn de woorden herhaald die Hij enkele uren daarvoor tot Zijn discipelen had gesproken: 'Ik ben de Waarheid' (Joh. 14:6). Voor hem stond de belichaming van de waarheid; voor hem stond de personificatie van de waarheid. Hem aannemen, betekende de Waarheid aannemen.

'Maar', zullen sommigen zeker vragen, 'is het niet redelijk om aan te nemen dat wanneer Hij onze Heer en Redder wordt, wij ook de waarheid bezitten?' Ja, dat is redelijk en ook mogelijk, want als we Hem aannemen, nemen we de bron van alle waarheid aan. We zijn dan verbonden met de Bron en de waarheid kan naar ons toestromen.

Maar zullen we, als we Hem ontvangen, alle kennis, de antwoorden op alle vragen, de oplossingen voor elk probleem hebben? Zijn we dan gereed om Hem in waarheid te dienen met heel ons hart? Het antwoord is nee, want Degene die de waarheid is, moet door ons worden vastgehouden. Hij moet worden 'aangedaan' (Rom. 13:14). En als we Hem ontdekken, als we leren wat Gods Woord over Hem te vertellen heeft, zullen we de waarheid ontdekken en leren – 'in Hem onderwezen, gelijk dit de waarheid is in Jezus' (Ef. 4:21). In Hem zullen we, op Gods Eigen tijd, het antwoord op elke vraag vinden, de oplossing voor elk probleem.

En toch dring zich nu de vraag op, hoe dit allemaal kan. Wat is het geheim van het 'aandoen van de Here Jezus Christus'? Het antwoord hierop wordt gevonden in een andere uitspraak. Degene Die gezegd heeft " 'Ik ben de waarheid', heeft ook gezegd: 'Uw Woord is de waarheid.' We moeten deze uitspraak onder ogen durven zien, want het Woord dat we kennen is de waarheid die we kennen.

Het is duidelijk dat veel mensen die voortdurend gebruik maken van het woord *waarheid*, het moeten opzoeken in hun woordenboek. Het lijkt alsof ze er geen definitie van kennen. Hun enige besef van het begrip *waarheid* houdt verband met het al dan niet vertellen van bepaalde dingen in hun leven. De *waarheid* heeft voor hen geen enkele relatie met de dingen van God en heeft met Hem niets te maken. 'Het maakt niet uit wat iemand gelooft, zolang hij maar oprecht is', is hun filosofie. Het feit dat God heeft gesproken, heeft hen niets te zeggen en het kan ze niet schelen wat God heeft gezegd. Zij hebben geen liefde voor de *waarheid*.

De basisbetekenis van *waarheid* is: dat wat in overeenstemming is met de feiten van een zaak. Deze definitie is zo eenvoudig en eerlijk dat men geneigd is hem over het hoofd te zien. Deze moet een vaste plaats in onze gedachten krijgen. Als voorbeeld kan ik zeggen dat ik in een bepaald jaar ben geboren. Dat is een feit dat niet veranderd kan worden en dat vastgelegd is in overheidsdocumenten. Als ik zou beweren dat ik jonger ben dan ik ben, zou mijn bewering niet in overeenstemming zijn met de feiten en het zou niet de *waarheid* zijn.

De *waarheid* van God is vastgelegd in de feiten die zijn beschreven in het Woord van God. 'Uw Woord is de *waarheid*', zei onze Heer. 'Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad', zijn de woorden van Jesaja (8:20) hierover.

Elke directe uitspraak in de Bijbel brengt een positief feit naar voren over het onderwerp van de verkondiging. Het is onze opdracht om die feiten te ontdekken door ijverige studie. We moeten de individuele woorden, de uitdrukkingen en zinnen nemen, hun exacte betekenis uitzoeken en ze alleen toepassen als we hebben vastgesteld van wie of waarvan wordt gesproken, in welke tijd en met welke bedoeling en als we onze volle aandacht hebben geschonken aan de context waarin ze staan. Dat is 'het Woord der *waarheid* recht snijden' (II Tim. 2:15) en iedereen die suggereert dat 'recht snijden' niet belangrijk is, heeft geen liefde voor de *waarheid* en kenmerkt zichzelf als een onwaardige uitlegger.

Denk bijvoorbeeld eens aan de Bijbelse feiten betreffende de dood. In de eerste keer dat daarover gesproken wordt, is de dood aan ons voorgesteld als de goddelijke straf op bepaalde zonden. Er wordt gezegd dat hij onze vijand is, één die te zijner tijd zal worden vernietigd (onttroond). Op grond van deze feiten moeten we zeggen dat niet de *waarheid* gesproken wordt als we horen over de dood als een vriend, of als een engel die ons in de nabijheid van God brengt. Wat zulke mensen zeggen is niet in overeenstemming met Gods eenvoudige

feiten.

In zijn tweede brief aan de Thessalonicenzen spreekt Paulus over hen die 'de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden' (II Thes. 2:10). Hieruit weten we dat de liefde voor de waarheid een gave van God is, een karaktertrek die door de Geest van God in de mens wordt bewerkt. Het is een daad van genade die ontvangen kan worden of afgewezen. God zal de liefde voor Zijn waarheid niet aan enig mens opdringen.

De Psalmist bad: 'Schepp mij een rein hart, o God', wat een gebed is dat we vandaag allemaal zouden moeten bidden. En omdat we weten dat God geen groter blijdschap kent dan te horen dat Zijn kinderen in de waarheid wandelen, zou het ook passend zijn voor alle gelovigen in de Here Jezus Christus iets in de lijn van het volgende te bidden:

'Schepp in mij, o God, een volmaakte liefde voor Uw waarheid. Gij zijt werkelijk de God der waarheid en U verlangt waarheid in ons binnenste. Geef mij de wijsheid en de moed om de weg van de waarheid te kiezen, juist in de tijd dat zo weinigen de waarheid aanhangen, als de waarheid struikelt op het plein, ja, als waarheid zelfs ontbreekt. Doet U dit voor mij, opdat ik U in oprechtheid en waarheid mag dienen.' (Zie Deut. 32:4; Ps. 51:8; 119:30; Jes. 59:4,14,15; Joz. 24:14).

Als jong gelovige heb ik heel vaak op deze manier gebeden. Ik kende de Verlosser en ik was tevreden met Hem en ik wilde Hem graag dienen. Maar ik had niet de echte liefde voor Zijn Woord, dat Zijn waarheid is. Mijn gebed is verhoord. Tegenwoordig stel ik slechts één vraag met betrekking tot alles wat met de zaken van God te maken heeft – 'Is dit de waarheid?' Als dat zo is, zal ik het geloven; zal ik het omarmen; zal ik het verkondigen; en zal ik alle consequenties aanvaarden die voortkomen uit het volgen van die weg. Ik zal geen enkel ander gezag aanvaarden dan dat van Hem Die de Waarheid is, de Here Jezus Christus en dat wat de waarheid is, het geschreven Woord. Deze zijn mijn maatstaven in alles wat ik zeg of doe.